

Quincy Jones - Big Band Bossa Nova (1962)

Wpisany przez bluesever

Piątek, 28 Październik 2016 11:20 - Zmieniony Piątek, 28 Październik 2016 16:53

Quincy Jones - Big Band Bossa Nova (1962)

1-"Soul Bossa Nova" Quincy Jones 2:44 2-"Boogie Stop Shuffle" Charles Mingus 2:41
3-"Desafinado" Antônio Carlos Jobim, Newton Mendonça 2:53 4-"Manhã De Carnaval
(Morning Of The Carnival)" Luiz Bonfá, Antonio Maria 2:55 5-"Se É Tarde Me Perdoa
(Forgive Me If I'm Late)" Ronaldo Boscoli, Carlos Lyra 4:21 6-"On the Street Where You
Live" Frederick Loewe, Alan Jay Lerner 2:32 7-"One Note Samba (Samba De Uma Nota
So)" Antônio Carlos Jobim, Newton Mendonça 2:00 8-"Lalo Bossa Nova" Lalo Schifrin
3:12 9-"Serenata" Leroy Anderson, Mitchell Parish 3:18 10-"Chega de Saudade (No More
Blues)" Antônio Carlos Jobim, Vinicius de Moraes 5:30 11-"A Taste of Honey" Bobby Scott,
Ric Marlow 2:56 Rudy Collins Drums Carlos Gómez Percussion Paul Gonsalves Sax
(Tenor) Jim Hall Guitar Quincy Jones Arranger, Composer, Conductor, Piano, Producer,
Trumpet Rahsaan Roland Kirk Flute Jose Paula Percussion Jerome Richardson Flute, Flute
(Alto), Woodwind Jack Del Rio Percussion Lalo Schifrin Piano Clark Terry Flugelhorn,
Trumpet Chris White Bass Phil Woods Sax (Alto)

A byproduct of the bossa nova fad that followed the success of "Desafinado" (and preceded the famous recording Getz/Gilberto), this set finds Quincy Jones utilizing and exploiting bossa nova rhythms in his arrangements for a big band. The personnel includes flügelhornist Clark Terry, altoist Phil Woods, pianist Lalo Schifrin, guitarist Jim Hall, and (on "Soul Bossa Nova") the remarkable Rahsaan Roland Kirk. However, since the selections are all quite brief, and some of the charts are a bit cheesy and inappropriate for the gentle rhythms, this disc (although pleasant enough) is of lesser interest. ---Scott Yanow, Rovi

Quincy is rather like Duke Ellington, as both men picked musicians with individual voices to give their arrangements personality. Jones actually used two Ellingtonians on this album: Clark Terry and Paul Gonsalves, whose distinctive sounds are evident in such tracks as Boogie Bossa Nova. This tune is not actually a bossa nova but an adaptation of Charles Mingus's Boogie Stop Shuffle. Another distinctive musician is Roland Kirk, whose instantly recognisable flute adds a down-to-earth solo in the opening Soul Bossa Nova. This track became a British hit in 1998, probably because it was used in the first of the "Austin Powers" films.

Quincy Jones - Big Band Bossa Nova (1962)

Wpisany przez bluesever

Piątek, 28 Październik 2016 11:20 - Zmieniony Piątek, 28 Październik 2016 16:53

Quincy Jones made sure that the best-known bossas were included, four of them duplicating numbers from the Stan Getz album: Desafinado, Manha de Carnaval, One Note Samba and Chega de Saudade. Sadly, not all the soloists are listed, but there is mellow flute on Manha de Carnaval (Jerome Richardson?) and serpentine alto sax (probably by Phil Woods) on Chega de Saudade. But Quincy also turned other tunes into bossa-style tracks such as On the Street Where You Live and A Taste of Honey.

The soloists are not the only attraction on this album. Quincy's orchestrations also demand attention: for the punchy brass and the inventive use of all the musicians. --- Tony Augarde, musicweb-international.com

Album Quincy Jonesa „Big Band Bossa Nova” jest ważnym elementem historii światowej muzyki. Płytę otwiera zupełnie niezauważona w 1962 roku kompozycja Quincy Jonesa „Soul Bossa Nova”. Ten napisany w 20 minut w czasie przerwy w nagraniach utwór po latach dostawał kolejne życia. Niedawno sam Quincy Jones przypomniał go nagrywając nowoczesną wersję na płycie „Soul Bossa Nostra” w wykonaniu najlepszych amerykańskich raperów. Dwa lata po premierze przebój tytułowy stał się elementem ścieżki dźwiękowej filmu Sydneya Lumeta „The Pawnbroker”, później trafił do jednego z filmów Woody Allena, a nowe życie dostał jako superprzebój kanadyjskiej grupy hip-hopowej Dream Warriors.

Pozostałe nagrania z tego albumu to genialnie zorkiestrowane przeboje bossa novy – Antonio Carlos Jobina, Newtona Ferreira De Mendonca'i, Luiza Bonfy i Viniciusa De Moraes, uzupełnione kompozycją Lalo Schifrina i przebojowym boogie woogie napisanym przez Charlesa Mingusa.

Drugim historycznie ważnym elementem tego albumu jest pierwsze użycie na taką skalę wracającego dziś do łask zupełnie niezwykłego urządzenia dźwiękowego – płyty pogłosowej niemieckiej firmy EMT. W czasach nagrań analogowych kontrolowanie pogłosu w studiu było w zasadzie niemożliwe i mogło odbywać się jedynie poprzez przeniesienie nagrań do mniejszego lub większego studia. Mało wówczas znana niemiecka firma EMT wymyśliła proste, choć

Quincy Jones - Big Band Bossa Nova (1962)

Wpisany przez bluesever

Piątek, 28 Październik 2016 11:20 - Zmieniony Piątek, 28 Październik 2016 16:53

spore urządzenie, którego najważniejszym elementem była kilkusetkilogramowa metalowa płyta zawieszona na sprężynach na solidnej ramie. W płytę wbudowano specjalne mikrofony. Urządzenie ustawiało się pionowo w studiu i nagrywało dźwięk odbity od wibrującej płyty. W ten sposób można było w małym pomieszczeniu kontrolować pogłos. Mistrzem niełatwego strojenia tego urządzenia, które już za kilka lat miało być ważnym elementem każdego bogatego studia (w tym choćby Abbey Road) byli Quincy Jones i jego inżynier – Phil Ramone. To właśnie pierwszemu zastosowaniu EMT Reverb Plate i zupełnie niezwykłemu pomysłowi nagrania fletu i trąbki w odstępie jednej oktawy „Big Band Bossa Nova” zawdzięcza swój unikalny charakter. To właśnie dlatego, kiedy producenci serii filmów o Austinie Powersie chcieli użyć melodii „Soul Bossa Nova” jako tematu przewodniego, nie dali rady nagrać wersji lepszej niż oryginał, mimo, że dysponowali doskonałymi komputerami i cyfrowymi efektami. Dziś działające egzemplarze urządzenia EMT są na wagę złota i to dosłownie, a ich unikalne właściwości dźwiękowe pomogły George’owi Martinowi stworzyć brzmienie The Beatles, dały światu najwybitniejsze dźwięki Pink Floyd i Radiohead. Trochę się rozgadałem o technice, ale w tym wypadku muzyka broni się sama... --- Rafał Garszczyński, jazzpress.pl

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [cloudmailru](#) [uplea](#) [ge.tt](#)

[back](#)